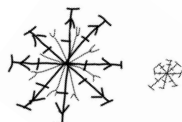

XIX. vydání

PROSTOR

leden, únor
2025

Milí čtenáři,

nový rok už je sice momentálně překonaná věc a čtyřka na konci data píše ještě asi jen málokdo, i tak Vám ale s entuziasmem představujeme první novoroční číslo Prostoru!

Pokud jste si do nového roku stanovili všemožná předsevzetí, snažíte se překopat si život a teď jste z toho trochu vedle, můžeme Vás uklidnit tím, že Prostor žádné změny nepodstoupil a zůstává tu pro Vás jako stabilní médium. Držíme si rubriky jako knižní okénko, skladatelské okénko nebo chvilka poezie. Dalšími upoutávkami tohoto čísla mohou být exkluzivní rozhovor a něco málo k nedávné slovenské návštěvě.

Trochu opožděně Vám do nového roku přejeme mnoho zdraví, štěstí a úspěchů.

Vaše redakce

Nechej, prosím, **PROSTOR** v prostoru!

Dej šanci i dalším čtenářům přečíst si školní časopis. Zanechej výtisk nejlépe tam, odkud sis ho půjčil/a.

Pro zájemce je elektronická verze na stránkách www.konzervator-teplice.cz v záložce Školní časopis.

STUDENTE, NEPŘEHLÉDNI *aneb*

tabulka společenského dění pro konzervatoristy

pondělí	úterý	středa	čtvrtek	pátek	sobota	neděle	
10 Valentýn koncert DK TEPLICE	11	12 SČF: fagoly	13 SČF	14	15	16	
17	18 Křiláci koncert OAZA	19 Křiláci TEPLICE + PRAHA SÁL K	20 SČF	21	22	23	
24	25	26	27	28	BŘEZEN 1	2	
3 saxofony koncert OAZA	4 Marek Vrábec beseda DIPLOMAT	5 Beethoven	6 SČF mladí umělci	7 ples TK DIVADLO	8 DVPP DVPP	9	
10 DVPP opera koncert DIPLOMAT	11 koncert Vědy H. Turkovec K	12 absolváte Andrea + Maja BEETHOVEN	13 SČF	14 DVPP	15 kytarové podium	16	
17	18 koncert v knihovně	19 SČF Marlow (Hubník) K	20 koncert s fildou !!!	21	22 Beethovenovy SBOR Bratislava	23 Teplice	
24	25 Michna Loutna česká MUZEUM	26	27 SČF	28	29 DVPP	30	
←		Valentovky				→	
31 DUBEN	1 absolváte Pája + Lada DIPLOMAT	2	3 Johana Darina Valoa koncert K	4	5	6	
←		Valentovky pt. 2				→	
				SČF			

graficky zpracovala Artemis

SRPNY

Kniha *Srpný* je literárním debutem Jakuba Stanjura, mladého muže z Opavy, který vystudoval anglistiku a bohemistiku. Téma

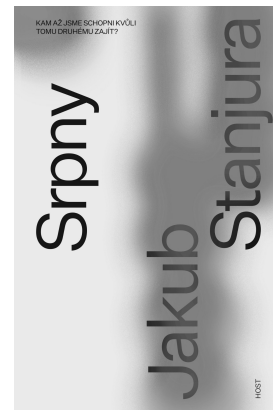
studia anglistiky se nenásilně prolíná knihou, je to spíše zajímavost, přesto věrný obraz dobře známého studia.

Daniela, hlavní hrdinka románu, je od dětství každé léto vystavována matčině psychickému týráni společně se svou sestrou. Avšak žádný člen rodiny nechce přiznat, co se doopravdy děje za zavřenými kuchyňskými dveřmi. Daniela si myslí, že jakmile opustí domov, vše se změní, zlepší, jenže za srpný bývá úzkostný příznak. Za jejím životem se táhne pachut' z nepřiznaného, z nedůvěry ostatních a přesvědčování, že nic z toho, co se dělo, se nestalo.

Děj se odehrává pouze v srpnu, jedna kapitola, jeden srpen. Zbytek života a dění jen v náznacích či vzpomínkách. Autor nepíše detailně, nechává mistrným způsobem prostor pro vlastní úvahy, rovnání myšlenek v sobě i knize. Věty jsou kluzké, převalují se na jazyku, čeština je obratně umělecky zpracována.

Jakub Stanjura v této knize otevírá fenomenálně téma gaslightingu (= *manipulativní technika, pachatel citově zneužívá druhého člověka, překresluje realitu, zpochybňuje jeho úsudek a vnímání, cílem je přesvědčit druhého, že věci nejsou tak, jak je vnímá a že není schopen věřit sám sobě*, pozn. red.), až se čtenář sám sebe začne ptát, co v jeho životě je doopravdy pravda a co by si mohl jen domýšlet.

Název je podle množného čísla měsíce srpna, po neustálém pozorování obálky se z něj stává zaříkadlo. Srpný. Jak to jde do pusy, jaký nezvyklý obrat tohoto slova. Z knihy jsou cítit popisované emoce, horko a únava z nekonečných parných dní, rozžhavená sálající Praha a určitá forma nostalgie. Samotná kniha však není odpočinkovým letním čtením. Děj graduje, nabírá na intenzitě, nemůžete se odtrhnout a zároveň toužíte pomoci. Úzkosti se na vás valí, žijete a dýcháte (nebo spíše zadržujete dech) společně s Danielou. Kniha je poměrně krátká, ale emočně silná. Zůstane do vás vepsána, jak příjemnými pocity z kaváren letní Prahy, tak jejich naprostým opakem.

Athena

ROZHOVOR – Jiří Kotek, školní knihovník

Kdo někdy navštívil školní knihovnu, určitě si vybaví poměrně nenápadného a tichého pána, který má chod celé knihovny na starosti. Kdo tam nikdy nebyl, zná Jiřího Kotka nejspíš jen jako tajemnou siluetu ze spojovací chodby. My jsme se rozhodli tajemství kolem školního knihovníka malinko poodkrýt a nahlédnout i do jeho života. Snad vám tento rozhovor pomůže smazat z hlavy alespoň pár otazníků.

Jaká je náplň vaší práce knihovníka na této škole?

Jako knihovník zde pracuji na poloviční úvazek, což jsou 4 hodiny denně, ale druhou část úvazku mám ještě na jiné administrativní a provozní úkony. Práce knihovníka je poměrně komplexní, zvláště zde na konzervatoři. Starám se o školní knihovnu – zprostředkovávám půjčování položek z knihovny studentům a pedagogům. Knihovna nabízí celou řadu věcí – většinu zabírají noty a knihy. Dále tam jsou nahrávky na CD nebo záznamy na DVD, ať už absolventských koncertů či vážné hudby. Rovněž máme absolventské práce studentů od 70. let a hudební magazíny.

Mimo půjčování se starám i o objednávání materiálů, které pak musím evidovat, katalogizovat a archivovat. Druhá oblast mojí práce spočívá v tom, že se starám o školní spisovnu, kam průběžně archivuji veškeré písemné

dokumenty od vedení školy a provádím skartační řízení. Třetí rovinou mé práce jsou administrativní úkony spíše menšího nebo malého rozsahu a nahodilé práce, které dostávám od vedení, jinými slovy i výpomoc.

Jak dlouho tuto práci vykonáváte a jak jste se k ní dostal?

Nastoupil jsem sem před čtyřmi lety. K práci jsem se dostal vlastně úplně náhodou. Původním povoláním knihovník nejsem, vystudoval jsem ekonomickou školu a pracoval v oblasti obchodu. Toto prostředí je však poměrně hodně rychlé, až uspěchané, zcela bez přehánění řeknu, že se prostě nezastavíte. Často navíc bývá nevlídné, skoro až nepřijemné. Všude to pochopitelně stejně není. Rozhodl jsem se tedy vyzkoušet pár pozic v administrativě, což mi vyhovovalo mnohem více. Když jsem se doslechl od jedné známé z Regionální knihovny, že se tady na konzervatoři uvolnilo místo knihovníka, vzal jsem její, protože jsem nutně potřeboval změnu.

Využijete něco ze svého vzdělání a původní práce v nynější práci?

Jak jsem už řekl, obchod a knihovničina jsou dvě rozdílné oblasti, nedá se to v podstatě srovnat. Některé věci ale z obchodu využiji, ačkoliv jen minimum. Z pozdějších prací v administrativě toho už využiji více. I tak jsem se ale musel hodně nových věcí učit, jedná se o odborné zaměření. Z toho důvodu jsem musel získat potřebné znalosti a vzdělání.

Líbí se Vám tady na konzervatoři?

Líbí. Jak už jsem zmínil, moje práce je hlavně o administrativě, což mě baví a umožňuje klid v tom smyslu, že ve škole je obecně celkem klidné a harmonické prostředí. Jsem do určité míry svým vlastním pánem, protože většinou pracuji samostatně, práci si mohu zorganizovat dle svého. Rovněž nemám rád pozornost a práce knihovníka mi umožňuje pracovat bokem od ostatních a bez povšimnutí. Koneckonců, sám jste tvrdil, že na Vás působím jako tichý a nenápadný pán, a o tom přesně mluvím.

Pracujete na konzervatoři, což je hudební škola. Máte vztah k hudbě?

Musím říct, že k hudbě příliš blízký vztah nemám, a to ani profesionální, ani amatérský. Moje matka kdysi tančila balet a otec hrál 60 let na bicí v jedné kapele, nejednalo se však o jeho hlavní zaměstnání. Na mě se hudební vlohy přenesly, leč z toho světa jsem dobrovolně odešel právě kvůli zvýšené pozornosti, která se muzikantům věnuje, ale mně nevyhovovala. V dětství jsem sice hrál na flétnu a zpíval ve sboru, ale to už je pro mě dávná minulost. Hudební aktivity mi nikdy potom nechyběly. Občas si jen pro sebe zazpívám, ale zvláště tehdy, když mě nikdo neposlouchá. Zjistím tak, že z toho trénovaného hlasu něco zůstalo, leč nikdy mě nemrzí můj odchod z hudebního světa. Ještě bych dodal – je zajímavý paradox, že mám kancelář jen několik metrů od oddělení zobcových fléten.

A chodíte třeba na školní akce a koncerty? Případně sledujete nebo posloucháte hudební vystoupení např. na internetu, v televizi?

Na akce ani koncerty nechodím. Vždy je tam velké množství lidí a já se v davu necítím dobře. Nepouštím si doma ani záznamy koncertů, ale když o tom teď tak mluvíte, možná si někdy nějaký koncert pustím. Přiznám se k jedné věci. Od doby, kdy jsem se začal věnovat jinému oboru, jsem i začal uvažovat jinak. To umělecké vnímání z dětství mě téměř zcela opustilo. Zjednodušeně jsem se změnil.

Čím tedy trávíte volný čas?

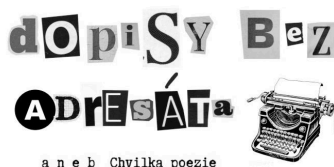
Ve volném čase se věnuji takovým obyčejným koníčkům, co dnes provozují mladí lidé, trávím třeba čas na internetu. Velice rád sleduji filmy nebo píši příběhy, které mě napadnou, ale nic profesionálního. Kromě toho jsem celkem sportovně založený, konkrétně provozuji fitness a lukostřelbu, které je třeba se pečlivě věnovat, pokud se chcete naučit střílet intuitivně, tedy pořádně, nikoliv pouze pro zábavu.

Na závěr – je něco, co byste na škole změnil, co Vám třeba úplně nevyhovuje?

Věcí, které bych vytkl, moc není. Jsem zde spokojený, nic mi vyloženě nevadí. Mohu teoreticky zmínit vyšší platy, ale to je obecný problém nepedagogických pracovníků. Jinak mě trochu mrzí, že do knihovny chodí málo lidí, v průměru asi dvě osoby týdně. Části pedagogů zprostředkovávám materiály pro výuku, přesto je náš fond poměrně nevyužitý. Nejspíše to souvisí s obecným povědomím o knihovně. Že studenti nemají zájem o četbu knih, mě nepřekvapuje. Jsem si ale jist, že minimálně mezi hudebníky nebo i CD by našli něco, co by je oslovilo. Každopádně to jsou asi všechny mouchy, které vnímám.

Morfeus, Sisyfos

Na rozloučenou

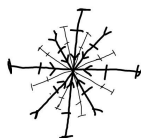

Zas nový pocit
Zase ten samý
Zas jsem se zasníl
Zase jsem procít

Stal se mi v noci
Stal se mi nahý
Stále jsem básnil
Stále chtěl prosit

Loučím se v moci
Loučí se drahý
Loučím se, pláč zbyl
Loučí se pocit

Stalo se, stane se
Co má být, bude
Nejsme si souzeni
(podplatím soudce)
Měj se, žalude

?
čím si tohle zasloužilo

ustrášený srdénko

radši kdyby využilo

atraktivní okénko

kudy by si vyskocilo

smutku, kdyby uskočilo

i potom by stejně bylo

blbý. moje srdénko.

Morfeus

Persefona

ŠACHOVÉ OKÉNKO

Jiřího Klekera

Vážení příznivci královské hry,
do šachového okénka v tomto čísle jsem Vám připravil
opravdovou specialitku. Jak ráčíte jistě vidět, pozice na
diagramu je díky velké materiální převaze lehce vyhraná za
bílého. Pointa jest ovšem v zadání, jenž zní:
DEJ MAT DRUHÝM TAHEM! Ani o tah víc! Mně
samotnému trvalo notnou chvíli rozlousknout tento záludný
ořech, řešení však stojí za to, napovím, že je roztomilé a
elegantní. Good luck!

Jirka Kleker

NAD ZAHRAĎÁKOM SA BLÝSKA

*Pokud jste nebyli týden v kómatu, určitě Vám
neunikla dlouho plánovaná návštěva studentů a
pedagogů z Konzervatória Jozefa Adamoviča v
Košicích v rámci Mezinárodního visegrádského
fondu. Hosté u nás měli připravený po celý týden
bohatý program včetně vzdělávacích a kulturních
akcí nebo zájezdu do Drážďan...*

Ve středu 5. února pomyslně vyvrcholila naše kulturní spolupráce v podobě partnerského koncertu v Zahradním domě. První polovina byla věnovaná našim studentům, druhá košickým. Sál byl téměř naplněný zvědavými diváky a očekávání byla ze všech stran poměrně velká.

První hodina výstupu teplických studentů se nesla v dost akademické atmosféře, předneseny byly především skladby z oblasti klasické hudby. Naši studenti pochopitelně sklidili ze strany publika úspěch – pravidelní posluchači jsou přece jenom na skladby, které zazněly, už dobře zvyklí a pravděpodobně je i přirozeně očekávali.

Co ovšem přinesla část druhá, se v Teplicích jen tak nezopakuje. A stačilo se vlastně jen dívat – tři cimbály, fujara, heligonka, akordeon; mimořádně zapálení virtuosové a multiinstrumentalisté. Z klasiky toho nezaznělo mnoho, Slováci se zato pustili do soudobé, lidové a populární hudby, nejen s pomocí překvapivých aranžmá. S publikem to šilo a intenzita potlesku stoupala při vzestupně poskládaném programu, v závěru se posluchači vyburcovali do *standing ovation*. A není divu,

účinkující zvolili i další pomocné taktiky, například cimbálistovi během hry nejprve přikryli nástroj ubrusem a poté mu zavázali oči, což vyvolalo masivní wow efekt.

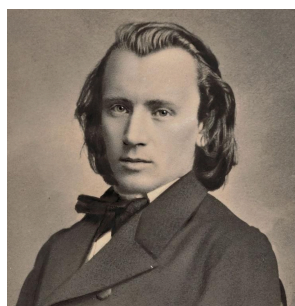

Otázkou je, zda vyvolání masivního wow efektu nebylo hlavním cílem vystoupení našich hostů. Dalo by se koketovat s pojmy show či exhibice. Třeba slovenské lidovky, cimbály a fujary jsou na Slovensku přece jenom běžnou věcí, a tak jako na středním koncertě zní z každé druhé krčmy, no ne?

Tak jako tak měl partnerský koncert velký úspěch, a i přes dlouhé trvání potěšil a rozhybal celý Zahradní dům a všechny, co se zrovna nacházeli uvnitř.

Morfeus ❄️

JOHANNES BRAHMS (1833–1897) patří k nejvýznamnějším hudebním skladatelům 19. století. Jeho jméno je neodmyslitelně spjato s vídeňskou hudební scénou, kde se stal klíčovou postavou nejen jako skladatel, ale i jako klavírista a dirigent. Přestože žil v době, kdy hudební svět obdivoval novátorské postupy Wagnerovy či Lisztovy, Brahms zůstal věrný klasické formě a tradičnímu pojetí symfonické i komorní hudby.

Brahms byl často označován za „hudebního dědice Beethovena“, což potvrzuje jeho symfonické dílo (první symfonie byla dobovou kritikou označena jako "desátá Beethovenova"). Jeho skladby vynikají dokonalým vyvážením formy a mistrným využíváním všech možných harmonicko-kontrapunktických postupů, což je patrné například ve velkém německém requiem. Zde autor, podobně jako jinde, hojně používá bachovského kontrapunktu; fugáta apod. skvěle kontrastují s homofonnějšími částmi. Ostatně "linii tří B" (Bach - Beethoven - Brahms) završuje syntézou odkazu předchůdců s vysoce citlivou romantickou harmonií.

Inspiraci čerpal ale i z lidových melodií, viz např. Uherské tance. Brahms si ale získal uznání i svou skromností a lidskými kvalitami. Například dopomohl našemu Antonínu Dvořákovi k vydání slovanských tanců, které Dvořáka pak velmi proslavily. Přestože byl někdy považován za konzervativního, jeho hudba oslovuje posluchače dodnes.

Vídeň, kde strávil většinu svého života, mu zůstala věrná i po smrti – jeho hrob na tamním hřbitově v blízkosti Beethovena symbolizuje spojení těchto hudebních velikánů napříč generacemi. Johannes Brahms tak zůstává jedním z nepostradatelných pilířů klasické hudby.

Sisyfos

NEZVALOVÁ MANON KRYLOVÁ, *druhá část* a n e b Čtení na pokračování

VYPRAVĚČ

Přišla Manon do zahrady
V té zahradě kvetly růže.
Přišla s uhlem, pro nápady,
Do zahrady, již divy zmůže.
Ty růže kvetly červeně.
A jak krásně voněly!
Manon se na ně podívala zasněně
A usedla vedle nich.

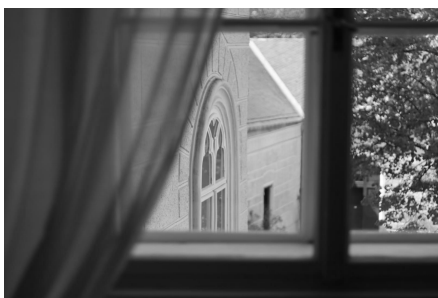
Tam múza políbila ji
A začla črtat květ
Však náhle zarazil ji
Podivný pocit uvnitř, svět
Zachvěl se trošičku-
-Však ne tak docela-
-Manon malovala růžičku,
Však růže to nebyla.

Najednou ztichl zpěv,
Který dosud zahradou nesl se.
Zněl sladce, nic jako hněv,
Však ptáčkům již nelíbil se.
Ta růže duši neměla,
Ač byly všechny krásné,

Manon je krásně neviděla,
Teď bylo jí nad slunce jasné,
Co Malý princ tehdy viděl,
Když vešel do zahrady,
Tak velkou lásku k své růži měl,
Že pohrdal pozemské krásy.

A jako by sjel blesk.
Manon zvedla se a odešla.
Náhle zachvátil ji stesk
Po něčem, co nikdy neměla.
Najednou cítila se prázdná
I ve čtyřech plných zdech.
A tak ta panna krásná
U růží pošlapala mech.

Ta panna krásou trpěla,
Jakou růže by jí mohly závidět.
Její kůže jak papír bílá
A ty modré oči nevidět.
V nich skrývalo se prokletí,
Jenž mnohé do propastí strhlo.
Ona viděla, že poletí,
Ale utekla dřív než viděla konec - Manon
trdlo.

Artemis